

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΑΡΑΠΛΗΡΟΦΟΡΗΘΕΝΤΕΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Διάβασα με προσοχή την επιστολή σας με την οποία εκφράζετε την αγωνία σας για την εφαρμογή του άρθρου 45 του νομοσχεδίου προς ψήφιση.

Φοβάμαι όμως ότι η αγωνία σας αυτή αποτελεί περισσότερο αποτέλεσμα παραπληροφόρησης παρά ενδελεχούς μελέτης της σχετικής διάταξης. Και θα εξηγήσω αμέσως τι εννοώ:

ΠΑΡΑΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ 1: Αναφέρεστε στην επιστολή σας σε 'υποχρεωτική διαιτησία' καθώς και στο ότι κατά τη γνώμη σας η διαδικασία αυτή δεν προβλέπεται πουθενά στο ευρωπαϊκό πλαίσιο.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ: Πρώτον, η συγκεκριμένη διαδικασία δεν αποτελεί 'υποχρεωτική διαιτησία' δεδομένου ότι σε περίπτωση μη συμφωνίας των μερών (τα μέρη δεν είναι υποχρεωμένα να συμφωνήσουν στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής αλλά ούτε και να την ακολουθήσουν ως προς όλα τα στάδια της) η απόφαση εκδίδεται από το Εφετείο Αθηνών και όχι από κάποιο διαιτητικό ή άλλο όργανο. Εάν επρόκειτο περί διαιτησίας τα μέρη θα ήταν υποχρεωμένα να αποδεχθούν το αποτέλεσμα όποιο κι αν ήταν. Δεύτερον, η συγκεκριμένη διαδικασία συνιστά εναλλακτική επίλυση διαφορών, η οποία προβλέπεται ρητά στην Οδηγία για τη συλλογική διαχείριση και συγκεκριμένα στην αιτιολογική σκέψη 49 και στο άρθρο 34.1. Ακόμη συνιστά τρόπο επίλυσης διαφορών μεταξύ οργανισμών και χρηστών που ακολουθείται από πολλές χώρες του κόσμου ως μία δόκιμη και επιτυχημένη πρακτική.

ΠΑΡΑΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ 2: Αναφέρετε ότι η διαδικασία αυτή αφορά μεγάλους χρήστες μουσικής, όπως ξενοδοχεία, τηλεοπτικούς σταθμούς, εκδότες, κλπ.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ: Το άρθρο 45 αφορά ΜΟΝΟ στα καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος και σε εμπορικά καταστήματα και ΟΧΙ σε ξενοδοχεία, ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς ή εκδότες. Αυτό μάλιστα αναφέρεται ρητά στον τίτλο του σχετικού άρθρου.

ΠΑΡΑΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ: 3: Αναφέρετε ότι θέλετε οι χρήστες να προκαταβάλουν τις αμοιβές ωσάν να μην υπάρχει σχετική διάταξη στο νομοσχέδιο.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ: Η διαδικασία αυτή υπάρχει ήδη στο άρθρο 22.6, το οποίο προβλέπει ότι "σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρήστη και Οργανισμού για το ύψος της αμοιβής που αξιώνει ο Οργανισμός, ο χρήστης οφείλει πριν από οποιαδήποτε χρήση να προκαταβάλει στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης το αιτούμενο πόσο αμοιβής ή εκείνο που έχει ορίσει κατόπιν αίτησής του κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων το Μονομελές Πρωτοδικείο, ως συνήθως καταβαλλόμενο σε παρόμοιες περιπτώσεις ή ως εύλογο εφόσον δεν υπάρχουν παρόμοιες περιπτώσεις".

Επιπλέον το άρθρο 22.7 προβλέπει ότι "σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρήστη και ΟΣΔ το ύψος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του ν. 2121/93 και τους όρους πληρωμής της καθορίζει προσωρινά κατόπιν αίτησης του χρήστη ή του ΟΣΔ το Μονομελές Πρωτοδικείο δικάζον κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, το οποίο προδικάζει προσωρινά τουλάχιστον το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που καθόρισε".

Τα άρθρα αυτά εφαρμόζονται και κατά τη διάρκεια της διαμεσολάβησης. Κατά τη διάρκεια της διαμεσολάβησης οι δημιουργοί συνεχίζουν να έχουν τουλάχιστον όλα τα όπλα προστασίας που είχαν και με το προηγούμενο νομοθετικό καθεστώς προκειμένου να εξασφαλίσουν την καταβολή των οφειλόμενων σε αυτούς αμοιβών.

ΠΑΡΑΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ 4: Αναφέρεστε σε "χρονοβόρα διαδικασία".

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ: Αν ο ΟΣΔ δεν επιθυμεί να διεξάγει διαπραγματεύσεις με τις αντιπροσωπευτικές ενώσεις χρηστών που προβλέπονται στη σχετική διάταξη (διάρκεια: 10 ημέρες + 2 μήνες) ούτε επιθυμεί να μεσολαβήσει ο ΟΠΠ για την επίλυση της διαφοράς (διάρκεια: 30 ημέρες), η υπόθεση παραπέμπεται από τον ΟΠΠ στην Επιτροπή Διαμεσολάβησης και η σχετική διαδικασία διαρκεί 40 ημέρες. Αν όλα αυτά αποτύχουν τότε η διαφορά επιλύεται από το εξειδικευμένο Τμήμα Πνευματικής Ιδιοκτησίας του Εφετείου Αθηνών που καθορίζει τα κριτήρια και το ύψος των αμοιβών που θα ισχύουν κεντρικά για όλη την Ελλάδα.

1 0949775

Αν η διαδικασία αυτή συγκριθεί με τη διάρκεια μίας υπόθεσης στα δικαστήρια και δεδομένου του αριθμού των υποθέσεων με το αυτό περιεχόμενο που εκκρεμούν σε δικαστήρια σε όλη τη χώρα, η εν λόγω διαδικασία όχι απλώς δεν είναι χρονοβόρα αλλά απείρως συντομότερη.

ΠΟΥ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ Η ΠΑΡΑΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ, Η ΟΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΕΜΦΑΝΩΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΤΩΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΩΝ (ΑΠΟ ΟΠΟΥ ΚΙ ΑΝ ΠΡΟΕΡΧΕΤΑΙ);

Η συνεχής δημόσια έμφαση στο άρθρο 45 αποτελεί τον Δούρειο Ίππο της στρατηγικής της ΑΕΠΠ εναντίον του νομοσχεδίου προκειμένου να αποπροσανατολίσει τα μέλη της από τις επίμαχες διατάξεις των άρθρων 53 και 56 και να τα τρομοκρατήσει ότι δήθεν αν εφαρμοστεί ο νόμος δεν θα μπορεί πια να εισπράττει και άρα και να τα πληρώνει!!! Πιστεύει προς με αυτόν τον τρόπο θα συσπειρώσει τα μέλη της προκειμένου δημόσια να επιτίθενται εναντίον του νομοσχεδίου και να λειτουργήσουν ως όχημα επιρροής στη Βουλή εναντίον της ψήφισης των επίμαχων άρθρων 53 και 56 που στην ουσία θα επιτρέψουν στους δημιουργούς να ελέγχουν πλέον ενεργά τη διαχείριση των δικαιωμάτων τους από την ΑΕΠΠ. Η αλήθεια είναι ότι η ΑΕΠΠ θα συνεχίζει να εισπράττει κανονικά, και μάλιστα ευκολότερα από πριν. Δεν θα μπορεί, όμως, να δικαιολογεί τα διαχειριστικά έξοδα που χρεώνει τώρα στο όνομα προσφυγών στα δικαστήρια, έξοδα τα οποία τροφοδοτούν το εισόδημα των μετόχων της. Επιπλέον προσπαθεί να δημιουργήσει αρνητικό κλίμα εναντίον του πρώτου νομοσχεδίου σε αυτήν την χώρα που επιτρέπει στους δημιουργούς (μεταξύ άλλων ευνοϊκών γι αυτούς διατάξεων) να ελέγχουν τη διαχείριση της περιουσίας τους!

Οι διατάξεις που φοβίζονται την ΑΕΠΠ είναι τα άρθρα 53 και 56. Συγκεκριμένα:

Το άρθρο 53 προβλέπει διορισμό Κρατικού Επιτρόπου στους ΟΣΔ όταν υπάρχει κακοδιαχείριση.

Το άρθρο 56 υποχρεώνει όποιον έχει δεσπόζουσα θέση στην αγορά είτε να λειτουργεί ως μη κερδοσκοπικός οργανισμός είτε να ελέγχεται από τα μέλη του. Αυτή τη στιγμή η ΑΕΠΠ δεν πληροί κανένα από τα δύο κριτήρια σε αντίθεση με ό,τι συμβαίνει με όλους τους ΟΣΔ σε όλο τον υπόλοιπο κόσμο!

Ελπίζω ότι ο Κρατικός Έλεγχος που ήδη έχει αρχίσει στην ΑΕΠΠ να βάλει τα πράγματα στη θέση τους και να εξυγιάνει τον χώρο των Ιερών Πνευματικών Δικαιωμάτων στη χώρα μας που έχουν γίνει σχεδόν μισητά στους χρήστες από τις εισπρακτικές πρακτικές της ΑΕΠΠ.